ФП 2025-4
ISSN 1995-6134

УДК 351.84:343.98(477.54)
DOI: http://doi.org/10.5281/zenodo.17347809

В.А. ГОЛУБ,
аспірантка Харківського національного університету внутрішніх справ,
м. Харків, Україна; e-mail: slava130813@gmail.com;
ORCID: https://orcid.org/0000-0002-0969-8850

АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВІ ЗАСАДИ РЕАЛІЗАЦІЇ ФУНКЦІЙ І ПОВНОВАЖЕНЬ ДЕРЖАВНОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ З НАДЗВИЧАЙНИХ СИТУАЦІЙ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ

V.A. GOLUB,
Graduate Student, Kharkiv National University of Internal Affairs,
Kharkiv, Ukraine; e-mail: slava130813@gmail.com;
ORCID: https://orcid.org/0000-0002-0969-8850

ADMINISTRATIVE AND LEGAL PRINCIPLES OF THE IMPLEMENTATION OF FUNCTIONS AND POWERS OF THE STATE EMERGENCY SERVICE OF UKRAINE UNDER MARTIAL LAW CONDITION

АНОТАЦІЇ (ABSTRACTS), КЛЮЧОВІ СЛОВА (KEYWORDS)

Постановка проблеми. Загострення безпекових викликів, зумовлених повномасштабною збройною агресією проти України та запровадженням воєнного стану, істотно трансформувало зміст і напрями діяльності Державної служби України з надзвичайних ситуацій. Розширення функціональних обов'язків ДСНС, зокрема участь у ліквідації наслідків бойових дій, розмінуванні територій, евакуації населення та відновленні пошкодженої інфраструктури, актуалізує потребу комплексного наукового осмислення її функцій і повноважень у площині адміністративного права. Водночас чинне нормативно-правове регулювання, зокрема в контексті воєнного стану, не завжди повною мірою відповідає новим умовам функціонування служби, що зумовлює наявність управлінських і координаційних проблем. **Метою** статті є комплексний аналіз функцій і повноважень Державної служби України з надзвичайних ситуацій як суб'єкта адміністративного права та вироблення рекомендацій щодо підвищення ефективності її діяльності в умовах дії правового режиму воєнного стану та зумовлених ним безпекових викликів. **Методи.** застосовано сукупність загальнонаукових і спеціально-юридичних методів. Формально-юридичний метод використано для аналізу чинного законодавства, що регламентує статус, функції та повноваження ДСНС. Системно-структурний метод дав змогу розглянути діяльність служби як елемент цілісної системи публічного управління у сфері цивільного захисту. Порівняльно-правовий метод застосовано для зіставлення традиційних моделей функціонування органів цивільного захисту з їх сучасними трансформаціями в умовах воєнного конфлікту. Логіко-аналітичний метод використано для формулювання узагальнених висновків і пропозицій щодо вдосконалення правового регулювання. **Результати.** Встановлено, що ДСНС посідає ключове місце в системі органів виконавчої влади та виконує багатофункціональну роль у забезпеченні безпеки населення і територій. Обґрунтовано, що сучасні безпекові виклики, включно з функціонуванням у режимі воєнного стану, що потребує перегляду традиційних адміністративно-правових підходів до визначення компетенції служби, зумовили істотне розширення функцій ДСНС, яке виходить за межі класичного розуміння цивільного захисту. Виявлено проблеми координації дій між різними рівнями публічної влади, а також потребу адаптації адміністративно-правового статусу ДСНС до умов воєнного часу. Наголошено на важливості інноваційного розвитку служби та впровадження сучасних технологій управління надзвичайними ситуаціями. **Висновки.** підвищення ефективності діяльності ДСНС потребує комплексного вдосконалення адміністративно-правового регулювання, посилення ресурсного й кадрового забезпечення, а також системної інтеграції інноваційних рішень у практику цивільного захисту. Обґрунтовано доцільність подальших наукових досліджень, спрямованих на розроблення оптимальних моделей управління надзвичайними ситуаціями та адаптацію правових механізмів функціонування ДСНС до сучасних безпекових умов.

Published on 11.12.2025
DOI: http://doi.org/10.5281/zenodo.17347809
© Голуб В.А., 2025
Open access, licensed under CC BY 4.0

ISSN 1995-6134

Ключові слова: *Державна служба України з надзвичайних ситуацій; цивільний захист; адміністративно-правовий статус; функції та повноваження; публічне управління; надзвичайні ситуації; воєнний стан; ліквідація наслідків бойових дій; безпекові виклики; система органів виконавчої влади*

***

Problem statement. The escalation of security challenges caused by the full-scale armed aggression against Ukraine has significantly transformed the content and directions of activity of the State Emergency Service of Ukraine (SES). The expansion of the functional responsibilities of the SES, in particular its involvement in eliminating the consequences of hostilities, demining territories, evacuating the population, and restoring damaged infrastructure, actualizes the need for a comprehensive scientific understanding of its functions and powers within the framework of administrative law. At the same time, the current regulatory framework does not always fully correspond to the new conditions of the service's functioning, which leads to managerial and coordination problems. The **purpose** of the article is to provide a comprehensive analysis of the functions and powers of the State Emergency Service of Ukraine as a subject of administrative law and to develop recommendations for improving the effectiveness of its activities under the legal regime of martial law and the security challenges arising therefrom. **Methods.** The study employs a set of general scientific and special legal methods. The formal legal method is used to analyze current legislation regulating the status, functions, and powers of the SES. The systemic and structural method makes it possible to consider the service's activities as an element of an integrated public administration system in the field of civil protection. The comparative legal method is applied to compare traditional models of functioning of civil protection bodies with their modern transformations in the context of an armed conflict. The logical and analytical method is used to formulate generalized conclusions and proposals aimed at improving legal regulation. **Results.** It is established that the SES occupies a key position within the system of executive authorities and performs a multifunctional role in ensuring the safety of the population and territories. It is substantiated that contemporary security challenges, including functioning under the legal regime of martial law, which necessitates a reconsideration of traditional administrative and legal approaches to defining the service's competence, have led to a significant expansion of the functions of the State Emergency Service of Ukraine, going beyond the classical understanding of civil protection. Problems of coordination between different levels of public authority are identified, as well as the need to adapt the administrative and legal status of the SES to wartime conditions. Emphasis is placed on the importance of innovative development of the service and the introduction of modern technologies for emergency management. **Conclusions**. Improving the effectiveness of the SES requires a comprehensive enhancement of administrative and legal regulation, strengthening of resource and personnel support, and systematic integration of innovative solutions into civil protection practice. The expediency of further scientific research aimed at developing optimal models of emergency management and adapting the legal mechanisms of the SES functioning to modern security conditions is substantiated.

Keywords: *State Emergency Service of Ukraine; civil protection; administrative and legal status; functions and powers; public administration; emergencies; martial law; elimination of consequences of hostilities; security challenges; system of executive authorities*

Постановка проблеми

Сучасний етап розвитку системи публічного управління в Україні характеризується глибокими трансформаціями, зумовленими як внутрішніми реформами, так і посиленням зовнішніх та внутрішніх загроз безпеці. За таких умов особливої ваги набуває комплексне осмислення функцій та повноважень органів виконавчої влади як суб'єктів адміністративного права. Саме від чіткості визначення їх компетенції, а також від ефективності механізмів реалізації наданих повноважень значною мірою залежить результативність державної політики у сфері безпеки [1].

Органи виконавчої влади посідають центральне місце у механізмі реалізації функцій держави, забезпечуючи практичне впровадження управлінських рішень у різних сферах суспільного життя. Особливого наукового інтересу потребує дослідження адміністративно-правового статусу тих органів, діяльність яких безпосередньо спрямована на захист життя і здоров'я громадян, територій та об'єктів критичної інфраструктури. До таких органів належить Державна служба України з надзвичайних ситуацій (ДСНС) – центральний орган виконавчої влади, на який покладено виконання широкого кола завдань у сфері цивільного захисту, пожежної та техногенної безпеки.

Загострення безпекових викликів, зокрема пов'язане з військовою агресією проти України, істотно актуалізувало роль Державної служби України з надзвичайних ситуацій у системі публічного управління. Ці виклики вивели діяльність служби за межі традиційних моделей цивільного захисту, розширивши її функціональні обов'язки. Служба виконує не лише класичні завдання з реагування на надзвичайні ситуації природного і техногенного характеру, а й активно залучається до ліквідації наслідків бойових дій, що включає комплекс заходів із розмінуван-

ISSN 1995-6134

ня територій, евакуації населення та відновлення пошкодженої критичної інфраструктури.

Враховуючи ці реалії, виникає нагальна потреба у ґрунтовному аналізі функцій і повноважень ДСНС з позицій адміністративного права, що дозволить адаптувати правовий статус служби до нових умов функціонування та забезпечити її ефективну діяльність. У цьому контексті особливо важливими є дослідження І.В. Зозулі, які глибоко розкривають правові підходи до організації ліквідації наслідків спричиненого воєнними діями руйнування інфраструктури та процесів її відновлення [2; 3].

Актуальність такого дослідження зумовлена тим, що ефективна діяльність ДСНС у нових реаліях потребує не лише оперативності та координації на практиці, але й чітких нормативно-правових засад, які забезпечують правову визначеність і відповідальність у процесі реалізації повноважень. Водночас чинне законодавство іноді не відповідає всім вимогам, що постали перед службою в умовах підвищеної небезпеки і складності викликів.

Попри наявність значної кількості наукових праць, присвячених загальним проблемам державного управління та цивільного захисту, питання функцій і повноважень ДСНС як суб'єкта адміністративного права досі не отримали комплексного, системного і поглибленого висвітлення. Вагомий внесок у вивчення правових засад діяльності органів виконавчої влади зробили С.В. Степаненко, В.Д. Філіппова, В.О. Боняк і Т.В. Малахова [4], які аналізують юридичні підстави, зміст і межі компетенції виконавчих органів, а також механізми реалізації їхніх повноважень у сфері державної політики та управління. Окремі аспекти адміністративно-правового статусу органів публічної влади у контексті системи державного управління розглядалися у працях О.Ю. Дрозда та його колег [5].

Водночас міжнародні дослідження у сфері цивільного захисту й пожежної безпеки акцентують увагу на необхідності чіткої нормативної регламентації функцій і повноважень відповідних органів, що є ключовою умовою оперативності та ефективності реагування на надзвичайні ситуації. Зокрема, стандарт ISO 22320:2018 визначає принципи організації управління інцидентами та розподілу відповідальності між службами під час кризових подій. Крім того, у публікаціях *International Journal of Emergency Services* аналізуються моделі міжвідомчої взаємодії, що дозволяє окреслити найкращі міжнародні практики координації повноважень у сфері безпеки [6].

Враховуючи вищезазначене, особливості діяльності ДСНС в Україні, особливо в умовах підвищених безпекових ризиків, потребують комплексного наукового аналізу, який і визначає мету цього дослідження.

Головною *метою* роботи є комплексний аналіз функцій і повноважень Державної служби України з надзвичайних ситуацій як суб'єкта адміністративного права та вироблення рекомендацій щодо підвищення ефективності її діяльності в умовах дії правового режиму воєнного стану та зумовлених ним безпекових викликів. *Новизна* дослідження полягає у систематизації та поглибленому правовому аналізі функцій і повноважень ДСНС як взаємопов'язаних елементів її адміністративно-правового статусу з урахуванням трансформації завдань і функціонального навантаження служби в умовах воєнного стану, а також у визначенні напрямів адаптації адміністративно-правового регулювання до сучасних умов функціонування системи цивільного захисту.

Для досягнення поставленої мети у роботі передбачено вирішення таких *завдань:* дослідити теоретичні засади функціонального підходу до аналізу діяльності органів виконавчої влади з урахуванням особливостей правового режиму воєнного стану; визначити основні функції та повноваження ДСНС в контексті їх розширення та модифікації в умовах воєнного часу; виявити проблемні аспекти реалізації цих повноважень у сучасних умовах, зокрема з огляду на підвищене навантаження на систему цивільного захисту; обґрунтувати напрями вдосконалення нормативно-правового регулювання діяльності служби з метою підвищення її спроможності ефективно виконувати покладені завдання в умовах воєнного стану.

Отже, результати дослідження можуть бути використані як теоретичне підґрунтя для подальшого законодавчого та організаційного вдосконалення діяльності Державної служби України з надзвичайних ситуацій, сприяючи підвищенню її ролі та ефективності як ключового суб'єкта у сфері цивільного захисту і пожежної безпеки в умовах дії особливих правових режимів.

Теоретичні засади функціонального підходу до дослідження органів виконавчої влади в адміністративному праві з урахуванням особливостей воєнного стану

Органи виконавчої влади посідають центральне місце в системі державного управління, оскільки саме через їх діяльність держава реа-

ISSN 1995-6134

лізує ключові управлінські, регулятивні та контрольні функції в різних сферах суспільного життя. Виконуючи публічні завдання, вони спрямовують свою діяльність на забезпечення сталого розвитку, охорону прав і свобод людини, підтримання правопорядку та безпеки громадян. Водночас діяльність таких органів не має автономного характеру, оскільки вони функціонують від імені держави і лише в межах визначених законом повноважень, що створює рамки їх компетенції та регламентує порядок взаємодії з іншими суб'єктами публічного управління. Особливої актуальності таке регулювання набуває в умовах воєнного стану, коли потреба у швидкому та скоординованому прийнятті рішень зростає багаторазово [7].

У теорії адміністративного права дослідження органів виконавчої влади традиційно здійснюється з використанням системного підходу, який передбачає розгляд таких органів як складних ієрархічно організованих утворень, що складаються з взаємопов'язаних елементів – функцій і повноважень. Саме сукупність цих елементів визначає роль і місце органу в загальній структурі державної влади. Як справедливо зазначає В.В. Юкало, системний підхід у публічному управлінні виступає універсальною методологічною основою, яка дозволяє не лише описати орган влади, а й оцінити ефективність його діяльності з урахуванням внутрішніх і зовнішніх зв'язків [8].

Водночас ключове значення в межах системного аналізу має функціональний підхід, який в адміністративному праві використовується для з'ясування змісту та спрямованості діяльності органів виконавчої влади. Функції у цьому контексті розглядаються як відносно стійкі напрями діяльності, орієнтовані на задоволення публічних інтересів і суспільних потреб. Вони дають відповідь на питання про те, які саме завдання виконує орган і з якою метою він функціонує в системі управління, тим самим створюючи основу для подальшого визначення його компетенції та повноважень [9]. Компетенція окреслює межі діяльності органу, тоді як повноваження конкретизують його права й обов'язки у межах реалізації визначених функцій. З огляду на сучасні виклики, зокрема особливості роботи державних органів в умовах воєнного стану, функціональний підхід допомагає гнучко адаптувати діяльність органів влади до змінних реалій і посиленої потреби у безперервності публічних послуг.

У науковій літературі обґрунтовано наголошується на необхідності чіткого розмежування понять "функції", "компетенція" та "повноваження", оскільки їх ототожнення може призводити до методологічних помилок і спотвореного розуміння адміністративно-правового статусу органів публічної влади. Так, Я.В. Журавель вважає функції базовою категорією адміністративного права, адже саме вони відображають основні напрями реалізації завдань держави, тоді як компетенція і повноваження виконують інструментальну роль, забезпечуючи правові механізми реалізації цих функцій [10].

Важливо зауважити, що функціональний підхід передбачає також динамічність аналізу діяльності органів виконавчої влади, що особливо актуально у сучасних умовах, зокрема з урахуванням соціально-політичних викликів, реформування системи публічного управління та певних обмежень, пов'язаних із воєнним станом. Основні напрями їх діяльності повинні адаптуватися до змін у соціально-економічному середовищі, реформування системи публічного управління та сучасних безпекових викликів. Водночас повноваження, закріплені у законодавстві, як правило, мають більший ступінь стабільності, хоча в процесі реформ можуть уточнюватися або коригуватися. Такий підхід дозволяє комплексно оцінити діяльність органів влади, виявити дублювання функцій або нормативні прогалини та сформувати підґрунтя для оптимізації управлінських процесів [11]. У цьому зв'язку Т.М. Лозинська слушно зауважує, що сучасні українські дослідження дедалі частіше поєднують функціональний аналіз із системним підходом, що дає змогу оцінювати діяльність органів влади не ізольовано, а в ширшому соціальному та інституційному контексті [12].

Таким чином, актуалізований функціональний аналіз органів виконавчої влади включає:

– оцінку доцільності збереження або реформування окремих функцій з урахуванням сучасних суспільних і безпекових викликів, включаючи специфічні умови, зумовлені воєнним станом;

– розгляд органів як інтегрованої системи, що перебуває у постійній взаємодії із соціальним середовищем;

– поглиблене осмислення сутності державності, ролі держави і механізмів публічного управління в умовах динамічних змін;

– формування методологічної основи для подальших наукових досліджень та практичних рекомендацій із підвищення ефективності державного управління.

Застосування функціонального підходу має особливе значення для аналізу діяльності спе-

ISSN 1995-6134

ціалізованих органів виконавчої влади, зокрема Державної служби України з надзвичайних ситуацій. Саме цей підхід дозволяє виявити взаємозв'язки між окремими функціями служби, простежити їх еволюцію та адаптацію до сучасних викликів, а також оцінити вплив таких змін на ефективність управлінських процесів у сфері безпеки й захисту населення від надзвичайних ситуацій [13].

У сфері національної безпеки та цивільного захисту діяльність ДСНС потребує чіткого й системного визначення функцій і повноважень, що забезпечують реалізацію державної політики у відповідній галузі. З огляду на це дослідження ґрунтується не лише на аналізі вітчизняних нормативно-правових актів, а й на врахуванні міжнародних стандартів та наукових праць, у яких розглядаються особливості функціонування органів цивільного захисту в сучасних умовах [14; 15].

Отже, функціональний підхід виступає не тільки теоретичною основою дослідження органів виконавчої влади, а й важливим практичним інструментом, що дозволяє оптимізувати їх діяльність, підвищити результативність публічного управління та забезпечити відповідність функціонування таких органів суспільним очікуванням і вимогам законодавства в умовах воєнного стану.

Аналіз функцій та повноважень Державної служби України з надзвичайних ситуацій у контексті адміністративно-правового регулювання в умовах воєнного стану

Державна служба України з надзвичайних ситуацій є центральним органом виконавчої влади зі спеціальним статусом, діяльність якого зосереджена у сфері цивільного захисту, пожежної та техногенної безпеки. Через реалізацію покладених на неї повноважень ця служба забезпечує захист життя і здоров'я людей, збереження майна та довкілля від негативних наслідків надзвичайних ситуацій, що виникають у результаті дії природних, техногенних, соціальних та інших загроз [16]. Багатовекторність діяльності ДСНС зумовлює наявність функцій стратегічного, організаційного, контрольного та оперативного характеру, що потребує їх комплексного аналізу з позицій адміністративно-правового регулювання. Тому особливу увагу слід приділяти адаптації діяльності служби до викликів, які постають в умовах воєнного стану, де традиційні механізми функціонування потребують оперативної трансформації та посилення координації.

Одним із ключових напрямів діяльності ДСНС є *прогнозування можливого виникнення надзвичайних ситуацій та оцінювання ризиків,* пов'язаних із їх розвитком. Реалізація цієї функції передбачає безперервний збір, оброблення та систематизацію інформації про потенційні загрози, що створює передумови для завчасного планування превентивних заходів і мінімізації негативних наслідків надзвичайних подій. Наукові дослідження переконливо доводять, що саме превентивний підхід, заснований на достовірних аналітичних даних і системному прогнозуванні, дозволяє істотно знизити як матеріальні збитки, так і людські втрати. У ситуаціях, пов'язаних з воєнним станом, важливість превентивних заходів посилюється, оскільки загрози набувають додаткової складності через нестабільність і масштабність подій.

У цьому контексті заслуговує на увагу комплексна модель прогнозування та забезпечення ліквідації надзвичайних ситуацій, запропонована Г.В. Іванцем, Б.Б. Поспєловим і С.А. Горєлишевим. Автори обґрунтовують необхідність постійного моніторингу, оцінки ризиків та аналітичного супроводу управлінських рішень як визначальних чинників мінімізації негативних наслідків надзвичайних ситуацій [17].

Практика діяльності ДСНС наочно підтверджує актуальність і результативність цього напряму. Служба здійснює систематичний моніторинг обстановки в зонах потенційної небезпеки, зокрема у районах можливих повеней, лісових пожеж або промислових аварій. Показовими у цьому сенсі є заходи, реалізовані під час масштабних лісових пожеж на території України у 2020–2022 роках, коли завдяки своєчасній координації превентивних дій вдалося суттєво обмежити масштаби завданих збитків. Важливість такого підходу підтверджують і дослідження Л.П. Ліщенка, Р.М. Шевчука та В.Є. Філіповича, якими запропоновано методику супутникового моніторингу торф'яників для визначення рівня їх пожежної небезпеки та оцінювання ризиків загоряння. Запровадження таких підходів дозволяє завчасно виявляти потенційні загрози та планувати адекватні заходи реагування [18]. Водночас у контексті воєнного стану виникає необхідність інтеграції цих превентивних моделей із механізмами екстреного реагування на бойові дії, що значно ускладнює завдання та вимагає спеціалізованих підходів.

Вагоме місце у системі повноважень ДСНС посідає *організація та координація заходів, спрямованих на запобігання надзвичайним ситуаціям, оперативне реагування на них і ліквідацію їх наслідків.* Реалізація цієї функції пе-

ISSN 1995-6134

редбачає тісну взаємодію служби з іншими органами державної влади, органами місцевого самоврядування, суб'єктами господарювання, громадськими організаціями та міжнародними партнерами.

Особливої актуальності зазначені повноваження набули в умовах збройної агресії проти України. На початкових етапах воєнних дій ДСНС відігравала провідну роль у забезпеченні безпеки цивільного населення, організації евакуаційних заходів і ліквідації наслідків обстрілів, що наочно засвідчило значення її оперативно-реагувальних функцій. Окрім цього, служба здійснює координацію міжрегіонального перерозподілу ресурсів і мобілізацію сил та засобів, що є критично важливим під час масштабних надзвичайних подій. Тому підвищена потреба в оперативності та ефективності дій під час воєнного стану стимулює розвиток нових управлінських практик та інтеграцію інноваційних технологій у роботу ДСНС. Саме на необхідності комплексного підходу до реагування в умовах воєнного стану наголошують А.А. Кульбач із співавторами [19].

Контрольно-наглядова діяльність виступає одним із базових інструментів реалізації повноважень ДСНС у сфері пожежної та техногенної безпеки. Її призначення полягає у забезпеченні дотримання вимог законодавства підприємствами, установами та організаціями незалежно від форми власності. У межах цих повноважень служба здійснює планові й позапланові перевірки, застосовує передбачені законом заходи реагування та ініціює притягнення винних осіб до відповідальності.

Зазначений напрям діяльності спрямований на формування безпечного середовища у виробничій, соціальній і побутовій сферах та відповідає як вимогам національного законодавства, так і міжнародним стандартам безпеки. Водночас ефективність державного нагляду значною мірою залежить від дотримання принципів законності, пропорційності та недопущення надмірного втручання у діяльність суб'єктів господарювання. На цьому аспекті акцентують увагу А.І. Харчук, О.В. Міллер, А.П. Половко та В.В. Артеменко, які пропонують напрями оптимізації системи державного нагляду (контролю) у сфері пожежної та техногенної безпеки [20].

Ефективне виконання функцій ДСНС неможливе без належного *інформаційно-аналітичного забезпечення.* Служба здійснює постійний збір, узагальнення та аналіз інформації про надзвичайні ситуації, фактори ризику та результати реагування. Отримані дані слугують підґрунтям для вироблення науково обґрунтованих управлінських рішень і формування державної політики у сфері безпеки.

Важливою складовою цієї діяльності є відкритість і доступність інформації для суспільства, що сприяє підвищенню рівня поінформованості населення та формуванню культури безпечної поведінки. У цьому контексті ДСНС активно впроваджує сучасні інформаційні технології, зокрема геоінформаційні системи та цифрові платформи моніторингу. Доцільність використання таких інструментів обґрунтовують Ю. Стародуб та його співавтори [21]. Особливої ваги це набуває у воєнний період, коли швидкий і точний обмін інформацією між суб'єктами управління та населенням є критично важливим для мінімізації негативних наслідків надзвичайних подій.

Окремий напрям діяльності ДСНС пов'язаний із *налагодженням ефективної взаємодії з органами місцевого самоврядування,* що має принципове значення для реалізації заходів цивільного захисту на місцевому рівні. В умовах децентралізації роль територіальних громад істотно зросла, оскільки саме вони безпосередньо залучені до запобігання надзвичайним ситуаціям і первинного реагування на них.

Важливим досягненням у цьому контексті є *розвиток інституту добровільної пожежної охорони,* який дозволяє активніше залучати громадськість до забезпечення безпеки та частково компенсувати обмеженість державних ресурсів. Як було обґрунтовано раніше, розвиток добровільної пожежної охорони в умовах децентралізації сприяє підвищенню рівня пожежної та техногенної безпеки територіальних громад, скороченню часу реагування на надзвичайні події та формуванню культури безпеки на місцевому рівні [22].

Практика впровадження програм підготовки, навчання та матеріально-технічного забезпечення добровільних пожежних формувань у низці регіонів України переконливо свідчить про ефективність такого підходу та його значний потенціал для зміцнення системи цивільного захисту на місцях. Особливої важливості це набуває в умовах воєнного стану, коли мобілізація місцевих ресурсів і активна участь громадськості у забезпеченні безпеки стають критично необхідними для оперативного реагування на надзвичайні ситуації, пов'язані з воєнними загрозами.

ISSN 1995-6134

Практичні аспекти реалізації функцій і повноважень Державної служби України з надзвичайних ситуацій в умовах воєнного стану: проблеми та перспективи

З огляду на багатогранний характер функцій і повноважень Державної служби України з надзвичайних ситуацій, доцільно зосередити увагу не лише на теоретичних засадах її діяльності, а й на практичних проблемах, що виникають у процесі реалізації адміністративно-правового статусу цього органу. Особливого значення в цьому контексті набувають питання взаємодії ДСНС з іншими суб'єктами публічної влади, узгодження дій на різних рівнях управління, а також спроможність служби адаптуватися до сучасних безпекових викликів, які мають динамічний і часто непередбачуваний характер. В умовах збереження воєнного стану в країні такі виклики значною мірою посилюються, що підкреслює необхідність ефективної координації і гнучкості у діяльності служби.

Результативність діяльності ДСНС значною мірою залежить від *рівня налагодженості співпраці з органами місцевого самоврядування, правоохоронними органами, закладами охорони здоров'я та іншими інституціями,* залученими до системи цивільного захисту. Така взаємодія виступає необхідною умовою своєчасного реагування на надзвичайні ситуації, раціонального використання наявних ресурсів і недопущення дублювання функцій та повноважень. Наукові дослідження переконливо свідчать, що ефективна реалізація заходів цивільного захисту потребує чіткої координації дій між місцевими органами влади, завчасного планування спільних заходів і узгодження компетенції між різними рівнями управління, особливо в умовах складних надзвичайних подій, коли одночасно задіяна значна кількість служб, сил і матеріальних ресурсів [23].

Водночас у практичній діяльності нерідко виникають труднощі, пов'язані з нечітким розмежуванням компетенції між суб'єктами публічної влади. Такі проблеми можуть призводити до затримок у прийнятті управлінських рішень, зниження оперативності реагування та ускладнення управління кризовими ситуаціями. Показовим у цьому аспекті є досвід подолання наслідків масштабної повені у Західній Україні у 2023 році, під час якої було зафіксовано недостатній рівень координації між регіональними підрозділами ДСНС та органами місцевого самоврядування, що ускладнило процеси евакуації населення й розподілу гуманітарної допомоги. Усунення таких проблем потребує подальшого вдосконалення нормативно-правового регулювання взаємодії, а також системного впровадження спільних навчань і тренінгів для службовців різних рівнів управління. Особливо в умовах воєнного стану, коли швидкість і скоординованість дій набувають критичного значення, вирішення цих проблем є пріоритетним завданням державної політики.

Застосування сучасних *інформаційних і технічних засобів* істотно впливає на підвищення результативності як превентивної діяльності, так і безпосереднього реагування на надзвичайні ситуації. У діяльності ДСНС поступово впроваджуються безпілотні літальні апарати для моніторингу зон пожеж і повеней, автоматизовані системи оповіщення населення, а також геоінформаційні системи для аналізу та прогнозування ризиків. Використання таких технологій забезпечує отримання оперативної та достовірної інформації, що є критично важливим для ухвалення управлінських рішень у кризових умовах.

Зокрема, за результатами досліджень А.В. Орещенка та його співавторів [24], інтеграція даних супутникового дистанційного зондування у картографічно-аналітичні системи моніторингу дозволяє своєчасно виявляти потенційно небезпечні осередки пожеж, оцінювати їх просторовий розподіл і динаміку розвитку. Це суттєво підвищує якість інформаційно-аналітичного забезпечення діяльності служб цивільного захисту та сприяє більш обґрунтованому плануванню заходів реагування.

Разом із тим упровадження інноваційних технологій супроводжується низкою проблем, серед яких ключовими залишаються обмеженість фінансових ресурсів, потреба у підвищенні рівня професійної підготовки персоналу, а також складність інтеграції нових технологічних рішень у вже функціонуючі системи управління. Вирішення цих питань потребує комплексного підходу, що поєднує законодавчі ініціативи, інвестиції у розвиток матеріально-технічної бази та активізацію міжнародного співробітництва у сфері цивільного захисту.

В умовах тривалого воєнного стану діяльність ДСНС набула якісно нового змісту і розширила спектр завдань. Служба не обмежується виконанням традиційних завдань цивільного захисту, а активно *залучається до ліквідації наслідків бойових дій,* зокрема до проведення робіт із розмінування територій, організації евакуації цивільного населення та участі у віднов-

ISSN 1995-6134

ленні пошкодженої критичної інфраструктури. Така трансформація діяльності істотно розширює функціональне навантаження на ДСНС і зумовлює необхідність належного правового врегулювання, достатнього ресурсного забезпечення та спеціалізованої підготовки кадрів.

Наприклад, у колективній монографії, присвяченій діяльності ДСНС в умовах війни, наголошується, що рятувальні служби змушені адаптувати свої підходи до реагування на нові види загроз. Вони виконують завдання з пошуку та знешкодження вибухонебезпечних предметів, забезпечують захист об'єктів критичної інфраструктури, підтримують евакуаційні та логістичні операції в умовах постійної небезпеки обстрілів. Така діяльність вимагає не лише високого рівня технічної підготовки, а й значної психологічної стійкості особового складу підрозділів цивільного захисту [25]. При цьому, дефіцит кваліфікованих фахівців, високий рівень стресового навантаження на персонал і постійні ризики для життя рятувальників у зоні бойових дій становлять серйозні виклики для функціонування служби. Подолання цих проблем потребує системної уваги з боку держави і суспільства, зокрема шляхом запровадження комплексної підтримки персоналу, підвищення рівня професійної підготовки та забезпечення сучасними засобами індивідуального захисту. Лише інтегрований підхід до вирішення зазначених викликів може забезпечити підвищення ефективності діяльності ДСНС та її здатність успішно виконувати покладені на неї функції в умовах як мирного часу, так і особливих обставин. У цьому контексті важливо підкреслити основні результати дослідження, які висвітлюють роль та значення служби в системі публічного управління та визначають перспективи подальшого розвитку.

Висновки

1. Державна служба України з надзвичайних ситуацій обґрунтовано займає ключове місце в системі органів виконавчої влади, оскільки саме через її діяльність забезпечується реалізація державної політики у сфері цивільного захисту, пожежної та техногенної безпеки. Сукупність стратегічних, організаційно-координаційних, контрольно-наглядових та оперативно-реагувальних функцій визначає багатофункціональний характер ДСНС як особливого інструменту публічного управління, спрямованого на захист населення, територій і об'єктів критичної інфраструктури в умовах підвищених безпекових ризиків.

2. Реалізація функцій і повноважень ДСНС здійснюється на основі розгалуженої нормативно-правової бази, яка формально визначає межі компетенції служби та механізми її взаємодії з іншими суб'єктами публічної влади. Разом із тим практичний досвід свідчить про наявність системних проблем координації дій між центральним, регіональним і місцевим рівнями управління, що особливо загострюються в умовах складних і масштабних надзвичайних ситуацій. Це актуалізує потребу не лише в подальшому вдосконаленні законодавчого регулювання, а й у зміцненні управлінської спроможності та професійної підготовки персоналу, залученого до реалізації заходів цивільного захисту.

3. Сучасні безпекові виклики, зокрема тривалий воєнний конфлікт та зростання масштабів природно-техногенних загроз, суттєво вплинули на зміст діяльності ДСНС. Служба виконує завдання, які виходять за межі традиційних моделей цивільного захисту, зокрема ліквідацію наслідків бойових дій, розмінування територій, організацію евакуації населення та участь у відновленні пошкодженої інфраструктури, що об'єктивно розширює її функціональне призначення як суб'єкта адміністративного права. Це зумовлює необхідність адаптації адміністративно-правового статусу ДСНС до умов воєнного часу, а також посилення її ресурсного, кадрового й технологічного забезпечення.

4. Важливим чинником підвищення ефективності діяльності ДСНС є її інноваційний розвиток, що передбачає системне впровадження сучасних технологій моніторингу, оповіщення та реагування на надзвичайні ситуації як елементу модернізації публічного управління у сфері цивільного захисту. Застосування геоінформаційних систем, автоматизованих платформ аналізу ризиків і сучасних засобів зв'язку сприяє підвищенню оперативності управлінських рішень і якості захисту населення. Реалізація цього напряму потребує узгодженого фінансування, стабільної нормативної підтримки та активного використання міжнародного досвіду.

Отже, підвищення ефективності діяльності Державної служби України з надзвичайних ситуацій є однією з ключових передумов забезпечення національної безпеки та сталого розвитку держави в умовах сучасних викликів. Подальші наукові дослідження доцільно спрямувати на обґрунтування оптимальних моделей управління надзвичайними ситуаціями, удосконалення адміністративно-правового регулювання у сфері цивільного захисту та поглиблення інтеграції

ISSN 1995-6134

інноваційних рішень у практику діяльності ДСНС України з урахуванням досвіду функціонування служби в умовах воєнного стану.

Конфлікт інтересів

Авторка не перебуває у відносинах, які можуть бути кваліфіковані як конфлікт інтересів у контексті цього дослідження.

Вираз вдячності

Дослідження виконано відповідно до планів науково-дослідних робіт Харківського національного університету внутрішніх справ.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Голуб В. А. Інституційно-правовий вимір діяльності ДСНС України в структурі державного механізму. *Форум Права.* 2025. № 82(2). С. 108–118. http://doi.org/10.5281/zenodo.15560553
2. Зозуля І. В. Правові підходи до організації ліквідації наслідків спричиненого воєнними діями руйнування інфраструктури та її відновлення. *Форум Права.* 2024. № 80(3). С. 91–109. http://doi.org/10.5281/zenodo.12591874
3. Зозуля І. В. Безпека та захист об'єктів критичної інфраструктури України в умовах воєнних руйнувань. *Оперативно-бойова діяльність сил сектору безпеки і оборони в умовах воєнного стану:* матеріали Всеукраїнської науково-практичної конференції, (м. Київ, 30 жовт. 2025 р.). Київ: НА СБУ, 2025. Вип. 2. С. 91-94.
4. Stepanenko S. V., Filippova V. D., Boniak V. O., Malakhova T. V. Legal mechanisms of public administration in Ukraine. *Visnyk of the National Academy of Legal Sciences of Ukraine*. 2021. Т. 28. № 4. С. 122-132. https://doi.org/10.37635/jnalsu.28(4).2021.122-132
5. Дрозд О. Ю., Сорока Л. В., Миськів Л. І. Загальнотеоретичні основи концепту "адміністративно-правовий статус державної служби" з оглядом його особливостей на прикладі органів державної виконавчої служби. *Юридичний науковий електронний журнал.* 2023. № 5. С. 506-508. https://doi.org/10.32782/2524-0374/2023-5/126
6. ISO 22320:2018. Security and resilience - Emergency management - Guidelines for incident management. https://en.wikipedia.org/wiki/ISO_22320?utm_source=chatgpt.com
7. Адміністративне право України. Повний курс: підручник / В. Галунько, П. Діхтієвський, О. Кузьменко та ін.; за ред. В. Галунька, О. Правоторової. Херсон: ОЛДІ-ПЛЮС, 2021. 656 с. https://www.ssaals.com.ua/wp-content/uploads/2021/04/АДМІНПРАВО-вид.-четверте-2021.pdf
8. Юкало В. В. Методологічні підходи до дослідження проблематики публічного управління у сфері допоміжних репродуктивних технологій. *Ефективність державного управління.* 2021. Вип. 3/4 (68/69). Ч. 1. С. 65–73. https://doi.org/10.36930/506806
9. Журавель Я. В. Співвідношення понять "функції", "компетенція", "повноваження" в державному управлінні. *Науковий вісник публічного та приватного права.* 2019. Вип. 6. С. 157-162. https://doi.org/10.32844/2618-1258.2019.6.27
10. Журавель Я. В. Повноваження та компетенція як складові адміністративно-правового статусу органів виконавчої влади в Україні. *Наукові записки. Серія: Право.* 2019. Т. 1. Вип. 6. Спецвипуск. С. 49-54. https://cusu.edu.ua/images/nauk_zapiski/pravo/6_spec_2019/49-54.pdf
11. Данилевич, Н. М. *Функціональний підхід до управління у системі місцевого самоврядування в Україні*. *Економіка та суспільство. 2021.* Вип. 31. С. 220–228. https://economyandsociety.in.ua/index.php/journal/article/download/704/677/
12. Лозинська Т. М. Дослідження публічного управління в Україні: трансформація теорії та методології*. Вісник Полтавського державного аграрного університету. Серія "Публічне управління та адміністрування"*. 2024. https://doi.org/10.32782/pdau.pma.2024.1.3
13. Клименко, н. Організаційно-правові засади функціонування системи забезпечення гуманітарної безпеки. Вісник Київського національного університету імені Тараса Шевченка. Національна безпека. 2024. № 1(1). С. 26-37. https://doi.org/10.17721/3041-1912.2024/1-3/11
14. Хитра, О. Л. Особливості діяльності Державної служби з надзвичайних ситуацій щодо реалізації державної політики у сфері цивільного захисту населення. *Наукові записки Львівського університету бізнесу та права. Серія економічна. Серія юридична*, 2022. Вип. 32. С. 212-219. https://dspace.lvduvs.edu.ua/handle/1234567890/5789
15. United Nations Office for Disaster Risk Reduction. (2020). Sendai Framework for Disaster Risk Reduction 2015-2030. https://www.undrr.org/publication/sendai-framework-disaster-risk-reduction-2015-2030
16. Про затвердження Положення про Державну службу України з надзвичайних ситуацій: Постанова Кабінету Міністрів України від 16.12.2015 № 1052. https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1052-2015-

ISSN 1995-6134

п#Text
17. Иванец Г. В., Поспелов Б. Б., Горелышев С. А. Комплексна модель прогнозування та забезпечення ліквідації надзвичайних ситуацій у системі моніторингу небезпечних подій: *Збірник наукових праць Національної академії Національної гвардії України.* 2017. Т. 2. № 30. С. 42–49. https://znp.nangu.edu.ua/article/view/125597
18. Ліщенко Л. П., Шевчук Р. М., Філіпович В. Є. Методика супутникового моніторингу торфовищ з метою визначення їх пожежонебезпечного стану та оцінювання ризиків виникнення пожеж на них. *Український журнал дистанційного зондування Землі.* 2022. Т. 9. № 1. С. 16–25. https://doi.org/10.36023/ujrs.2022.9.1.210
19. Кульбач А. А., Бєліков А. С., Сугак А. О., Клименко Г. О., Рагімов С. Ю. До питання реагування на виникнення надзвичайних ситуацій в Придніпровському регіоні та воєнний стан в Україні. *Український журнал будівництва та архітектури.* 2024. № 6(024). С. 92-97. https://doi.org/10.30838/UJCEA.2312.271224.92.1116
20. Харчук А. І., Міллер О. В., Половко А. П., Артеменко В. В. Шляхи оптимізації системи державного нагляду (контролю) у сфері пожежної та техногенної безпеки. *Пожежна безпека.* 2014. № 25. С. 91-95. https://sci.ldubgd.edu.ua/handle/123456789/7620
21. Стародуб ю., михалічко Б., Лавренюк О., Козіонова О., Польчик Г., Купльовський Б. Еколого-геоінформаційна системи моніторингу для служб цивільної та пожежної безпеки україни. *Вісник Київського національного університету імені Тараса Шевченка. Геологія.* 2024. № 2 (105). С. 104-110. https://doi.org/10.17721/1728-2713.105.14
22. Голуб В. А. Організаційно-правові засади підвищення ефективності діяльності добровільної пожежної охорони. *Сучасні вектори відновлення та розвитку України на засадах сталості та безпеки:* збірник матеріалів Міжнарод. наук.-практ. конф. (м. Київ, 21 листоп. 2023 р.). Чернігів: ГО "Науково-освітній інноваційний центр суспільних трансформацій", 2023. С. 208–212. https://doi.org/10.54929/conf_21_11_2023-16-01
23. Заяць Р. В. Взаємодія місцевих органів влади в питаннях цивільного захисту: кваліфікаційна робота за освітнім ступенем "магістр": спец.: Публічне управління та адміністрування. Тернопіль, 2024. 46 с. https://api.dspace.wunu.edu.ua/api/core/bitstreams/33afafaf-3d50-44e8-8429-da6195b85d48/content
24. Орещенко А. В., Осадчий В. І., Савенець М. В., Балабух В. О. Виявлення і моніторинг потенційно небезпечних пожеж на території України за даними супутникового сканування. *Вісник Національної академії наук України.* 2020. № 11. С. 33-44. https://doi.org/10.15407/visn2020.11.033
25. Державна служба України з надзвичайних ситуацій: Особливості цивільного захисту в умовах воєнного конфлікту / за ред. Р. Мугаверо, В. Андронова та М. Кустова. Харків-Рим, 2023. 236 с. https://nuczu.edu.ua/images/myfolder/23.11.23ku/136_2023_CEMEC_libro_A5.pdf

REFERENCES

1. Golub, V. A. (2025). Instytutsiino-pravovyi vymir diyalnosti DSNS Ukrainy v strukturi derzhavnoho mekhanizmu [Institutional and legal dimension of the State Emergency Service of Ukraine's activity within the state mechanism]. *Forum Prava, 82*(2), 108–118. http://doi.org/10.5281/zenodo.15560553 (in Ukr.).
2. Zozulia, I. V. (2024). Pravovi pidkhody do orhanizatsii likvidatsii naslidkiv sprychynenoho voiennymy diiami ruinuvannia infrastruktury ta yii vidnovlennia [Legal approaches to organizing liquidation of consequences caused by military destruction of infrastructure and its restoration]. *Forum Prava, 80*(3), 91–109. http://doi.org/10.5281/zenodo.12591874 (in Ukr.).
3. Zozulia, I. V. (2025). Bezpeka ta zakhyst obiektiv krytychnoi infrastruktury Ukrainy v umovakh voiennykh ruinuvan [Safety and protection of critical infrastructure objects of Ukraine under conditions of military destruction]. *Operatyvno-boiova diyalnist syl sektoru bezpeky i oborony v umovakh voiennoho stanu:* materialy Vseukrainskoi naukovo-praktychnoi konferentsii, (m. Kyiv, 30 zhovt. 2025 r.). Kyiv: NA SBU, 2025, Issue 2, pp. 91-94 (in Ukr.).
4. Stepanenko, S. V., Filippova, V. D., Boniak, V. O., & Malakhova, T. V. (2021). Legal mechanisms of public administration in Ukraine. *Visnyk of the National Academy of Legal Sciences of Ukraine, 28*(4), 122–132. https://doi.org/10.37635/jnalsu.28(4).2021.122-132
5. Drozd, O. Yu., Soroka, L. V., & Myskiv, L. I. (2023). Zahalnoteoretychni osnovy kontseptu "administratyvno-pravovyi status derzhavnoi sluzhby" z ohliadom yoho osoblyvostei na prykladi orhaniv derzhavnoi vykonavchoi sluzhby [General theoretical foundations of the concept "administrative-legal status of the state service" with an overview of its features based on the example of state executive bodies]. *Yurydychnyi naukovyi elektronnyi zhurnal,* (5), 506–508. https://doi.org/10.32782/2524-0374/2023-5/126

(in Ukr.).
6. ISO 22320:2018. Security and resilience - Emergency management - Guidelines for incident management. https://en.wikipedia.org/wiki/ISO_22320?utm_source=chatgpt.com
7. Halunko, V., Dikhtiievskyi, P., Kuzmenko, O., et al. (Eds.). (2021). *Administratyvne pravo Ukrainy: Povnyi kurs* [Administrative law of Ukraine: Full course]. Kherson: OLDI-PLUS. https://www.ssaals.com.ua/wp-content/uploads/2021/04/АДМІНПРАВО-вид.-четверте-2021.pdf (in Ukr.).
8. Yukalo, V. V. (2021). Metodolohichni pidkhody do doslidzhennia problematyky publichnoho upravlinnia u sferi dopomizhnykh reproduktyvnykh tekhnolohii [Methodological approaches to studying the problems of public administration in the field of assisted reproductive technologies]. *Efektyvnist derzhavnoho upravlinnia,* 3/4(68/69), Part 1, 65–73. https://doi.org/10.36930/506806 (in Ukr.).
9. Zhuravel, Ya. V. (2019). Spivvidnoshennia ponyat "funktsii", "kompetentsiia", "povnovazhennia" v derzhavnomu upravlinni [Correlation of the concepts "functions," "competence," "authority" in public administration]. *Naukovyi visnyk publichnoho ta pryvatnoho prava,* (6), 157–162. https://doi.org/10.32844/2618-1258.2019.6.27 (in Ukr.).
10. Zhuravel, Ya. V. (2019). Povnovazhennia ta kompetentsiia yak skladovi administratyvno-pravovoho statusu orhaniv vykonavchoi vlady v Ukraini [Authorities and competence as components of the administrative-legal status of executive bodies in Ukraine]. *Naukovi zapysky. Seriia: Pravo, 1*(6), Spec. issue, 49–54. https://cusu.edu.ua/images/nauk_zapiski/pravo/6_spec_2019/49-54.pdf (in Ukr.).
11. Danylevych, N. M. (2021). Funktsionalnyi pidkhid do upravlinnia u systemi mistsevoho samovriaduvannia v Ukraini [Functional approach to management in the system of local self-government in Ukraine]. *Ekonomika ta suspilstvo,* (31), 220–228. https://economyandsociety.in.ua/index.php/journal/article/download/704/677/ (in Ukr.).
12. Lozynska, T. M. (2024). Doslidzhennia publichnoho upravlinnia v Ukraini: transformatsiia teorii ta metodolohii [Study of public administration in Ukraine: transformation of theory and methodology]. *Visnyk Poltavskoho derzhavnoho ahrarnoho universytetu. Seriia "Publichne upravlinnia ta administruvannia"*. https://doi.org/10.32782/pdau.pma.2024.1.3 (in Ukr.)
13. Klymenko, N. (2024). Orhanizatsiino-pravovi zasady funktsionuvannia systemy zabezpechennia humanitarnoi bezpeky [Organizational and legal foundations of the functioning of the humanitarian security system]. *Visnyk Kyivskoho natsionalnoho universytetu imeni Tarasa Shevchenka. Natsionalna bezpeka, 1*(1), 26–37. https://doi.org/10.17721/3041-1912.2024/1-3/11 (in Ukr.).
14. Khytra, O. L. (2022). Osoblyvosti diyalnosti Derzhavnoi sluzhby z nadzvychainykh sytuatsii shchodo realizatsii derzhavnoi polityky u sferi tsyvilnoho zakhystu naselennia [Features of the activity of the State Emergency Service regarding the implementation of state policy in the field of civil protection of the population]. *Naukovi zapysky Lvivskoho universytetu biznesu ta prava. Seriia ekonomichna. Seriia yurydychna,* (32), 212–219. https://dspace.lvduvs.edu.ua/handle/1234567890/5789 (in Ukr.).
15. United Nations Office for Disaster Risk Reduction. (2020). Sendai Framework for Disaster Risk Reduction 2015-2030. https://www.undrr.org/publication/sendai-framework-disaster-risk-reduction-2015-2030
16. *Pro zatverdzhennia Polozhennia pro Derzhavnu sluzhbu Ukrainy z nadzvychainykh sytuatsii* [On approval of the Regulation on the State Emergency Service of Ukraine].Postanova Kabinetu Ministriv Ukrainy (16.12.2015 No. 1052). https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1052-2015-п#Text (in Ukr.).
17. Ivanets, H. V., Pospelov, B. B., & Horelyshev, S. A. (2017). Kompleksna model prohnozuvannia ta zabezpechennia likvidatsii nadzvychainykh sytuatsii u systemi monitorynhu nebezpechnykh podii [Complex model for forecasting and ensuring elimination of emergencies in the system of hazardous event monitoring]. *Zbirnyk naukovykh prats Natsionalnoi akademii Natsionalnoi hvardii Ukrainy, 2*(30), 42–49. https://znp.nangu.edu.ua/article/view/125597 (in Ukr.).
18. Lishchenko, L. P., Shevchuk, R. M., & Filipovych, V. Ye. (2022). Metodyka suputnikovoho monitorynhu torfovyshch z metoiu vyznachennia yikh pozhezhonebezpechnoho stanu ta otsiniuvannia ryzykiv vynyknennia pozhezh na nykh [Methodology of satellite monitoring of peatlands to determine their fire hazard status and assess fire risks]. *Ukrainskyi zhurnal dystantsiinoho zonduvannia Zemli, 9*(1), 16–25. https://doi.org/10.36023/ujrs.2022.9.1.210 (in Ukr.).
19. Kulbach, A. A., Beliikov, A. S., Suhak, A. O., Klymenko, H. O., & Rahimov, S. Yu. (2024). Do pytannia reahuvannia na vynyknennia nadzvychainykh sytuatsii v Prydniprovskomu rehioni ta voiennyi stan v Ukraini [On the issue of response to emergencies in the Dnipro region and martial law in Ukraine]. *Ukrainskyi zhurnal budivnytstva ta arkhitektury,* (6(024)), 92–97. https://doi.org/10.30838/UJCEA.2312.271224.92.1116 (in Ukr.).
20. Kharchuk, A. I., Miller, O. V., Polovko, A. P., & Artemenko, V. V. (2014). Shliakhy optymizatsii systemy derzhavnoho nahliadu (kontroliu) u sferi pozhezhnoi ta tekhnohennoi bezpeky [Ways to optimize the

state supervision (control) system in the field of fire and technogenic safety]. *Pozhezhna bezpeka,* (25), 91–95. https://sci.ldubgd.edu.ua/handle/123456789/7620 (in Ukr.).
21. Starodub, Yu., Mykhalichko, B., Lavreniuk, O., Kozionova, O., Polchyk, H., & Kupliovskyi, B. (2024). Ekolohio-geoinformatsiini systemy monitorynhu dlia sluzhb tsyvilnoi ta pozhezhnoi bezpeky Ukrainy [Ecological and geo-information monitoring systems for civil and fire safety services of Ukraine]. *Visnyk Kyivskoho natsionalnoho universytetu imeni Tarasa Shevchenka. Heolohiia, (2*(105)), 104–110. https://doi.org/10.17721/1728-2713.105.14 (in Ukr.).
22. Golub, V. A. (2023). Orhanizatsiino-pravovi zasady pidvyshchennia efektyvnosti diyalnosti dobrovilnoi pozhezhnoi okhorony [Organizational and legal principles for increasing the efficiency of voluntary fire protection]. *Suchasni vektory vidnovlennia ta rozvytku Ukrainy na zasadakh stalosti ta bezpeky:* zbirnyk materialiv Mizhnarodn. nauk.-prakt. konf. (m. Kyiv, 21 lystop. 2023 r.) (pp. 208–212). Chernihiv: HO "Naukovo-osvitnii innovatsiinyi tsentr suspilnykh transformatsii". https://doi.org/10.54929/conf_21_11_2023-16-01 (in Ukr.).
23. Zaiats, R. V. (2024). *Vzaiemodiia mistsevykh orhaniv vlady v pytanniakh tsyvilnoho zakhystu:* kvalifikatsiina robota za osvitnim stupenem "mahistr": spets.: Publichne upravlinnia ta administruvannia [Interaction of local authorities in civil protection issues: qualification work for the master's degree: specialization: Public administration and governance]. Ternopil, 46 p. https://api.dspace.wunu.edu.ua/api/core/bitstreams/33afafaf-3d50-44e8-8429-da6195b85d48/content (in Ukr.).
24. Oreshchenko, A. V., Osadchyi, V. I., Savenets, M. V., & Balabukh, V. O. (2020). Vyvchennia i monitorynh potentsiino nebezpechnykh pozhezh na terytorii Ukrainy za danymy suputnikovoho skanuvannia [Detection and monitoring of potentially hazardous fires in Ukraine using satellite scanning data]. *Visnyk Natsionalnoi akademii nauk Ukrainy,* (11), 33–44. https://doi.org/10.15407/visn2020.11.033 (in Ukr.).
25. *Derzhavna sluzhba Ukrainy z nadzvychainykh sytuatsii: Osoblyvosti tsyvilnoho zakhystu v umovakh voiennoho konfliktu* [State Emergency Service of Ukraine: Features of civil protection under conditions of military conflict] / Edited by R. Muhavero, V. Andronov, & M. Kustov. (2023). Kharkiv-Rome, 236 p. https://nuczu.edu.ua/images/myfolder/23.11.23ku/136_2023_CEMEC_libro_A5.pdf (in Ukr.).

ІНФОРМАЦІЯ ПРО СТАТТЮ (ARTICLE INFO)

Published in:
Форум права, № 84 (4), 2025, pp. 193–204
ISSN: 1995-6134

Related identifiers:
Is published in:
http://forumprava.pp.ua/files/193-204-2025-4-FP-Golub_24.pdf
Is identical to:
http://nbuv.gov.ua/UJRN/FP_index.htm_2025_4_24.pdf

License (for files):
Creative Commons Attribution 4.0 International (CC BY 4.0)

Надійшла до редакції (Received): 14.11.2025
Прийнята до друку (Accepted): 10.12.2025
Опублікована (Published): 11.12.2025

Cite as:

Голуб, В. А. (2025). Адміністративно-правові засади реалізації функцій і повноважень Державної служби України з надзвичайних ситуацій в умовах воєнного стану. *Форум Права, 84*(4), 193-204. http://doi.org/10.5281/zenodo.17347809

Golub, V. A. (2025). Administratyvno-pravovi zasady realizatsiyi funktsiy i povnovazhen Derzhavnoyi sluzhby Ukrayiny z nadzvychaynykh sytuatsiy v umovakh voyennoho stanu [Administrative and Legal Principles of the Implementation of Functions and Powers of the State Emergency Service of Ukraine under Martial Law Condition]. *Forum Prava, 84*(4), 193–204. http://doi.org/10.5281/zenodo.17347809